

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIV

Paříž
prosinec 1993

Číslo 8

Ignát Hermann

NOVÝ ROK.

Není nikoho mezi námi, jemuž by starý rok nebyl něco dal nebo vzal, ale vždy nás oloupil o kus pokladu nenahraditelného - o špetku mládí.

Do jistého věku necítíme této ztráty. Ano, do jistého věku plyne člověku život pomalu, zoufale pomalu. Chceme být staršími, hněv se v nás probouzí, že nás svět považuje za děti; toužíme po dospělosti, po letech, mladíček po vousu, po vrásce na čele, děvčátko po dlouhých sukních - ale pojednou staneme užaslí, vidíme, že zabouřila kolem nás řada let, máme již i vous, i vrásku, i dlouhé sukně - a náhle vztahujeme ruce a rádi bychom proud času zadrželi...

Nadarmo! Doba letí, vrásek přibývá, již proskakuje vousem i vlasem stříbrná nit - mládí zmizelo, odešlo do věčnosti - jsme muži, ženami, otci, matkami a potají skane někdy slza lítosti a bolu, že již nejsme dětmi...

Zdá se nám, že bychom nyní lépe dovedli užít mládí, že bychom jím lépe hospodařili, že bychom teprve nyní životu rozuměli - ale je to klam...

Starý rok zemřel, ať žije nový rok !

Jiří Voskovec

O MLÁDÍ.

Hrozně nesouhlasím s bédováním nad ušlým časem a se sentimentalitou nad *MLÁDÍM* ... No tak jsme starý - ale jsme starý poprvé a naposled - právě tak jak jsme byli mladý poprvé a naposled - všecko je poprvé a napo-

*Když hluboké ticho vše objímalo,
a noc ve svém běhu došla do polovice,
tvé všemocné slovo, Pane,
přišlo z nebe, s královského trůnu.*

Mdr 18, 14 - 15

*Tvoje slovo se stalo člověkem,
a skrze ně nám nově zazářilo tvé světlo
a jako nikdy předtím zjevila se tvá sláva:
když vidíme tvého Syna, který se nám narodil,
vidíme tebe, Bože neviditelný.*

Preface o narození Páně I.

PRAŽSKÉ JEZULATKO
KOSTEL P. MARIE VITĚZNÉ

sled - a následkem tím *všecko* je mladý a nový. I smrt bude poprvé a naposled - a pokud se nám nepříhodi, tak nemůžeme ani zaručit, že to nebude nejskvělejší moment života !

Z dopisu J. Voskovce JUDr J. Trnkovi 19. 7. 1969 Lask. zapůjčila paní D. Trnková

Jak praví teologové, smrt přichází proto, aby se člověk rozhodl. Při smrti dospěje každé dítě a dospělý člověk odhazuje to, co nedokončil. Smrt není dohasnutím, je posledním činem člověka; po ní se podívá přes hranice a spatří svůj život jako celek, pozná, co na něho čeká po smrti, pozná smysl svého života a Boha jako střed stvoření.

V okamžiku smrti se člověk sám poznává. Vídí každou jednotlivost i z jednotlivých rozhodnutí sestavený život. Spatří, co učinil dobrého a co špatného. Soudí sám sebe. A tento vlastní soud je vlastně soudem Božím, neboť zákony Boha v okamžiku smrti jasně poznává.

Z materiálů curyšské misie, 1974.

ČLOVĚK

Pápeří, popel, spánek, mráček prachu, rosa sladká,
mírný vánek, pára, stín, blesk, vlna, jinovatka.

*

JAKUB SRNETCIUS, LATINSKÁ POEZIE XVI. STOL.,
přeložil K. Bedněš

NEPŘEHLÉDNĚTE ! NEPŘEHLÉDNĚTE ! NEPŘEHLÉDNĚTE !

V SOBOTU 15. LEDNA 1994 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h15)
BUDE PRO NÁS SLOUŽENA OTCEM BLAHOU V KAPLI DOMU CENTRE
SEVRES - 35, rue de Sèvres, 5.patro, 75006 Paris, métro Sèvres-Babylone
ČESKÁ MŠE SV.

Po mši sv. společně setkání v sále č. 5 (přízemí domu) a beseda
s P. Josefem BLAHOU SJ.

INFORMUJTE SVĚ ZNÁMÉ A PŘIJĎTE VŠICHNI !

*

Zajímavosti z domova i ze světa

- Míra nezaměstnanosti v ČR stoupla na 3,86 %.
- Kdysi známý a slavný fotbalista pražské Slávie, *Josef Bican*, se dožil osmdesáti let.

■ Dosud zapovězená část Pražského hradu, Rajská zahrada, byla zpřístupněna veřejnosti.

■ Odsvěcený barokní staroměstský kostel sv. Martina v Praze byl dán do prodeje v aukci, což vyvolalo protesty kulturní veřejnosti i studentů architektury a dějin umění na UK.

■ Podle *Nadace Olgy Havlové - Výboru dobré vůle* která vznikla v roce 1990 v Praze, byly založeny Asociace nebo Nadace *Olga Havel* i v USA, Kanadě, Švýcarsku, Německu, Švédsku, Anglii, Holandsku a Norsku. Také ve Francii došlo 8. října 1993 k založení *Association Olga Havel France*, jejíž členové se hlásí k programu *Výboru dobré vůle* v Praze. Prakticky to znamená vyměňování zkušeností v sociální a zdravotnické oblasti, zvláště u pacientů fyzicky a mentálně postižených, včetně francouzsko-české výměny pacientů.

Již v září tr. se uskutečnila výměna postižených pacientů z *Ústavu sociální péče ve Svatém Jáně* u Sedlčan s pacienty z Francie. Tato akce - kte-

rou řada lidí považovala za bláznivý experiment - sklídila velký úspěch, protože pobyt byl oboustranně výborně připraven. Všichni pacienti se různým způsobem otevřeli životu : decentním stolováním, plynulou řečí i samostatným oblékáním, neboť si uvědomovali, že pro ně se tento pobyt stává celoživotní událostí.

I když naše *Misie* přispěla na zakoupení speciálně upraveného autobusu pro ústav ve Sv. Jánu jen skromným darem, potvrzuje se, že i ta nejmenší částka je užitečná, je-li dobře použita.

První Valná hromada AOHF se konala 23. listopadu tr. na velvyslanectví České republiky v Paříži za předsednictví paní *Kamilly Janotové-Leclerc* (tél. 39 32 08 81). Sekretářkou se stala paní *Marie Varadiová-Bailleul* (tél. 69 05 39 32) a pokladníkem pan *Bedřich Mensdorff-Pouilly* (tél. 60 63 27 02). Aktivním členem Asociace (vítaným) se může stát každý, komu není lhostejná bolest a trápení druhých a chce přispět k uskutečnění programu Výboru dobré vůle. Zápis i zápisné (bankovní šek na 200 Frs příp. i více) přijímá : *Association Olga Havel France*

17, allée de la Chaumette, 95320 ST. LEU-LA-FORET.

■ V upomínku na *Jana Wericha (1905 - 1980)* se promítají každou první středu v měsíci v *Centre universitaire du Grand Palais* (Cours la Reine, 75008 Paris, M° Champs Elysées-Clemenceau, perron Alexandre III, salle-vidéo v přízemí vlevo) české filmy v originální verzi, na jejichž vzniku měl J.W. významný podíl.

Ve středu 1. prosince 1993 to bude film - *Byl jednou jeden král*; 5. ledna 1994 - *Císařův pekař a pekařův císař*; 2. února - *Až přijde kocour*; 2. března - *Kdyby tisíc klarinetů*; 6. dubna - *Limonádový Joe* a 4. května - *Síleně smutná princezna*. Začátky představení jsou vždy v 18. hodin.

Vzhledem k tomu, že v sále je omezený počet míst, doporučujeme zájemcům, aby požádali o rezervování křesla již v pondělí nabo úterý před středečním představením *pana Pavla Chalupu, tél. dom. 46 84 01 17*.

■ V neděli 5. prosince tr. v 10.45 hod. bude v kostele *St- André de l'Europe*, 24 bis, rue de St-Petersbourg (býv. rue de Léningrad) Paris 8°, vysvěcena za přítomnosti p. kardinála Lustigera socha Panny Marie, paní celé Evropy. Sochu věnuje ze svých sbírek město Paříž. Na slavnost jsou zvány všechny evropské katolické komunity, měli bychom se tedy zúčastnit i my v počtu co největším.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... Žijeme v období nazvaném experty " *éra přerušené návaznosti* " (discontinuation); nic nadále už nebude tak, jak bylo dosud. Je třeba se rozloučit s některými vžitými představami : Amerika už není bohatou zemí neomezených možností, ale zchudlou zemí s možnostmi velmi omezenými, do minulosti rovněž patří německý a japonský " hospodářský zázrak ", i švédský model sociálního rovnostářského ráje. (...)

V předešlých poválečných hospodářských krizích docházelo k jejich manifestacím z důvodů, které jsou průvodními jevy kapitalistického systému : Produkční a komerční masinérie se periodicky zadrhne a po krátké údržbě a opravě se opět rozjede naplno. Bohatých, silných a dravých ekonomik se takové krize téměř nedotkly. Současná krize však ničí nejdříve oslabené organismy a pak postupně i ty nejodolnější a nejzdravější. Z této krize

se stala záležitost globální a postihla všechny bohaté průmyslové země bez rozdílu. Je způsobena kombinací tří faktorů :

1./ Koncem studené války, tj. koncem horečné zbrojařské konjunktury s provázaností do všech průmyslových a hospodářských odvětví.

2./ Astronomická a stále narůstající zadluženost bohatých průmyslových zemí, která nemá ve svém rozsahu žádnou paralelu v dějinách.

3./ Zprůměrnění zemí Třetího světa a jejich rychlý a dravý nástup na světové trhy. Kromě vlastnictví surovinových zdrojů a nafty mají tyto země k dispozici i obrovské množství mladých pracovních sil, schopných pracovat velmi těžce za mzdy a za podmínek v Evropě a v Americe nepředstavitelných. Tato mladá stamiliónová síla - každým rokem narůstající o další desetimilióny - předčí svoji houževnatostí a nenáročností, vysokými výdělky a sociálními vymoženostmi zhýčkanou dělnickou třídu v bohatých průmyslových zemích. To umožňuje zemím Třetího světa zbavit se závislosti na bohatém průmyslovém světě, postupně ho vytlačit z jeho dřívějších exportních trhů a navíc zaplavit svými výrobky jeho vlastní trhy. Ekonomiky dosud bohatých průmyslových zemí nemohou v této konkurenci obstát.

Jejich situace je ještě zhoršena tím, že v každém z nich narostla ohromná neproduktivní mašinérie státních byrokratů s vysokými, proti inflaci zajištěnými penzemi, i početná vrstva neproduktivních právníků, advokátů, finančních makléřů, překupníků a agentů všeho možného druhu, parazitující na chřadnoucí národní ekonomii. Kromě toho masové zavádění automatizace, robotizace a komputelizace do výroby i kanceláří zničilo trvale milióny pracovních příležitostí.

Tvrzení prognostiků, že nás čeká báječná éra "leisure - society" - rekreační společnosti s několikahodinovou pracovní dobou v týdnu není reálná. Naopak, čeká nás oklešťování sociálních vymožeností pracně vydobytých předchozími generacemi : péče o rodiny s dětmi, o staré i tělesně či duševně postižené občany, bezplatné vzdělání a zdravotní péče, zkrácení délky dovolených a oddálení penzijního věku.

Dlouhá léta toužili Evropané po tom, aby mohli jednou žít jako Američané, ale smutnou ironií osudu budeme na konci tohoto století na tom sociálně asi tak, jako naši předkové na jeho začátku a budeme žít jako Rusové. Měřítkem bohatství bude dostatek jídla a nezávadné pitné vody, dobré zdraví a bezpečná střecha nad hlavou. (*Kráčeno*) M. Rejzl (*Anglie*).

● ... Bílá civilizace - jakožto organismus - nemůže patrně uniknout zákonu, kterému podléhá i každý strom, tj. zrození, růst, vrchol, úpadek a posléze smrt. Mnoho příznaků pak nasvědčuje, že dnešní pokročilá krize je před-smrtnou fází. *Karel Pecka*.

● ... Jsme poslední Římané? (...) Již na počátku osmnáctého století se stalo historické dílo Edwarda Gibbona *Zánik a pád římské říše* inspirací pro postosvícenskou Evropu k úvahám o "soumraku bohů". V r. 1853 vydal Artur de Gobineau *Esej o nerovnosti lidských ras*, proslulou "bibli rasismu", v níž francouzský hrabě prorokuje v apokalyptických barvách soudobé bělošské civilizaci analogický osud, jaký údajně postihl římské impérium : pohlazení převalem nižších ras. Není divu, (...) že byl tento autor horlivě studován teoretiky německého nacismu... Pesimistický výhled na budoucnost přináší i hlavní dílo Oswalda Spenglera *Zánik Západu* z let 1918 - 1922. Ze současných autorů se problematikou analogie mezi postavením pozdního Říma a USA zabývá Paul Kennedy, autor knihy *Vzestup a pád velmocí*. (...)

Západní civilizace (však) reprezentuje pouze jednu z kultur, ve kterých se křesťanství na své pouti světem z Předního východu na čas zastavilo. Nevidím nejmenší důvod propadat v souvislosti s údajným zánikem (či transformací?) evropské kultury chiliastickým náladám, končícím, jak víme, často velmi tragicky. Postmodernímu katolíkovu by se to stávat nemělo.

Ivo T. Budil

ROZHOVOR

s P. JOSEFEM BLAHOU SJ

V minulém čísle Oběžníku jsme se již zmiňovali o našem setkání s P. J. Blahou, "studentem" v Centre Sèvres, o naší snaze využít jeho přítomnosti v Paříži k oživení činnosti české Misie i o překážkách, které se tomu staví v cestu. Z rozhovoru s ním přinášíme stručný výtah.

Oběžník: Čtenáři by jistě uvítali, kdybyste se představil, řekl nám, kde jste spatřil světlo světa, kam jste chodil do školy a co Vás přivedlo k rozhodnutí stát se v totalitním státě knězem.

P. J. Blaha: Světlo světa jsem spatřil před třiceti lety v Brně, ale moje první vzpomínky jsou z Havířova, kam se naše rodina odstěhovala brzy po mém narození. Mám dva starší sourozence, sestru a bratra. Rok 1968 učinil zlom nejen v dějinách naší země, ale i v naší rodině: můj otec, lékař, odjel legálně na studijní pobyt do Rakouska, ale do ČSSR se nevrátil, naopak chtěl, abychom my přijeli za ním; bohužel, v poslední chvíli nám to bylo úřady znemožněno. Školu s rozšířeným vyučováním němčiny jsem navštěvoval v Brně, kam nás srpnové události znovu přivedly, a v Křenové ulici jsem vystudoval gymnázium. Studovat teologii a stát se knězem jsem se rozhodl v roce 1981.

Oběžník: Zastavme se u tohoto rozhodnutí. To rozhodnutí přece nemohlo být nijak lehké a snadné, jistě jste si byl vědom toho, čemu se vystavujete?

P. J. Blaha: V té době jsem měl dost intenzivní kontakty s německou církví v NDR, kde vládla - oproti nám - poměrně velká svoboda. To mě přivedlo k přesvědčení, že je třeba probudit lidi i u nás, dát jejich životu smysl, zbavit je pasivity a konformity. O mém přijetí na teologii by se ovšem dala napsat samostatná kapitola, protože vedení školy se mě snažilo po dobrém i zlém přesvědčit, abych od tohoto rozhodnutí ustoupil. Když tyto pokusy nevyšly, prodělával jsem tzv. přijímací zkoušky, při kterých měla hlavní slovo StB. Samozřejmě mě nepřijali, hlavně kvůli mému otci, který byl tehdy v Holandsku. Stal se ale malý zázrak: jeden přijatý kandidát odstoupil, já jsem se odvolal a byl jsem přijat místo něho.

Oběžník: Nám je známo, že seminář i teologická fakulta byly záměrně umístěny v Litoměřicích, aby byl studentům znemožněn styk s kulturou a s Prahou. Přesto byly jistě obě instituce pod kontrolou státu?

P. J. Blaha: Ano, byly, ale i tak tam vzniklo několik tajných skupin, které vyvíjely zajímavé aktivity a účastnily se života univerzální církve, jak to jen bylo možné. Být členem nějakého řádu nebo kongregace znamenalo vyloučení z fakulty v případě, že by to StB objevila. Ale zakázané ovoce chutná nejlépe. Také já jsem v polovině druhého ročníku vstoupil tajně do jezuitského řádu. Po druhém ročníku jsem byl povolán - jako každý student bohosloví - na vojnu, naštěstí do Čáslavi, kde jsem se mohl poměrně často stykat se svým novicmistrem P. Švestkou a právě tyto dva roky přestávky mě utvrdily v názoru, že moje cesta v církvi a v řádu je správnou od-

zentace to patrně vyžaduje), za významné pomoci zahraničních architektů měnit Prahu ve "světové velkoměsto" amerického stříhu. (Návrhy budov nerespektující povinná omezení; výstava projektu prvního pražského mrakodrapu v Rudolfinu, říjen 1993).

Není divu, že v tomto ráji byznysu a reklam se vyskytuje velké množství slov, která ještě před několika málo lety byla širší veřejnosti zcela neznámá, dnes se jimi ovšem bez problémů ohání kde kdo. Slova ta jsou vesměs čerpána z angličtiny; chcete-li se tedy dnes v Praze domluvit s Čechy česky nebo rozumět tomu o čem se píše v českých novinách, poutník vám doporučuje vzít s sebou slovník anglicko-český. Jak jinak byste například mohli posoudit, je-li billboard umístěn vhodně nebo pochopit, koho vlastně autorizovaly firmy mající autorizované dealery. Také názvy firem vzbuzují úctu svou nesrozumitelností a cizokrajným zvukem. Doby, kdy si zákazník koupil v obchodě se zbožím smíšeným Františka Daňka pozinkovaný kbelík, patří dávné minulosti. Dnes si může koupit stejný kbelík jediné u firmy INFORMEX (15 litrů, cena 45 Kč). Firma INFRESA zase nabízí okenní žaluzie; NAREX šroubováky a nebožezy; SEPAP papírové pytlíky. Potřeby pro hobby dodává firma HOGA, WOODCOTE plastové okapy, konfekci DAN-WY nebo TOP-LINE. Potřebujete-li stíratelné fixy, obraťte se na BOHEMIA INVEST. A zasteskne-li se vám po Divadle hudby (kde jste se v mládí možná seznamovali s hudebními novinkami) zjistíte, že musíte jít do EUROCLUBU; starý název zřejmě nereprezentoval potřebný image.

Ota Ulč ve své cestopisné knize Bez Čedoku po Pacifiku (v r. 1980 vydalo nakl. Sixty-Eight Publishers Corp. Kanada) popisuje společnou řeč melanéských ostrovanů, tzv. Pidgin English. Slovo "pidgin" stvořili Čiňané zpotvořením slova "business", název P.E. tedy znamená angličtinu pro obchodní styky. K tomuto amalgamu došlo z nutnosti, když se domorodci potřebovali domluvit s bílým pánem i mezi sebou. (Jen na Nové Guineji existuje skoro 700 jazyků). Nikomu z nich není řečí rodnou, jde o útvar nedávný, umělý a zflastrovaný, ale v Pidgin se dnes tisknou noviny a mluví v rádiu. Pro našince je nesrovnatelně lehčí pochopit tuto řeč, zejména psanou, než pro erudovaného Anglosasa. Toho nikdo nenaučil vnímat mateřštinu foneticky a tak TAIM pro něho není TIME; GUT BAI píše GOOD BYE; KRAJ je pro něj CRY (křik), i když KRAJ vysloví. Proč psát ONE-TWO- THREE, když pro kanibaly (ale i pro nás) je to WAN-TU-TRI ?

Těšme se tedy oprávněnou nadějí, že možná za pouhé dvě, tři generace, až čeština zpracuje záplavu anglických slov k obrazu svému (srv. dnešní komiks, dabing, fotbal, hokej, lídr, cyklokros, kouč, trenažér atp.) vznikne i u nás něco podobného jako u lidožroutů - jakýsi umělý, zflastrovaný, ale společný jazyk Čechů, Moravanů a Slezanů, kterým se budou tisknout noviny a mluvit v rádiu : CZECH ENGLISH ! Snad se jím mezi sebou domluví snadněji než tím současným.

Palacký sice někde psal, že vzdělání myslí a ušlechtilější život duchovní není možný bez vzdělání řeči a Pavel Eisner se domníval (v knize Chrám i tvrz), že civilizační a kulturní commercium není samo o sobě nebezpečím, dokud se v jazyce, tedy v jeho nositelích, uplatňují dostatečné impulzy kontrolní, vyrovnávací a tvůrčí - na to ale dnes doma nikdo jistě nemyslí, za to si nikdo nic nekoupí.

A tak i my v naší redakci zvažujeme, neměl-li by se náš Oběžník, v souladu s trendem doby, přejmenovat. Na CIRCULARY - třeba. Neboť, jak praví básník - kdo chvíli stál, již stojí opodál.. a lid - kdo zaváhá, nežere...

povědi na drsné a složité poměry v diktatuře.

Oběžník: Takže na kněze jste byl vysvěcen po vojně, po dalších třech letech?

P. J. Blaha: Ano, v roce 1988. Poté jsem byl kaplanem v Tišnově u Brna, kde mne zastihla "sametová revoluce". V roce 1990 jsem byl jmenován kaplanem pro univerzitní studenty v Brně. Bylo to zatím nejkrásnější období mého života, ty přednášky na fakultě, dialog se studenty věřícími i nevěřícími a mnoho dalších aktivit.

Oběžník: Proč jste se tedy rozhodl odejít a ještě k tomu do Francie k dalšímu studiu tzv. "druhého cyklu"?

P. J. Blaha: Každý jezuita má získat zkušenosti v cizí zemi hlavně proto, že církev i jezuitský řád jsou univerzální. Kromě toho církev i řád u nás byly v době komunismu ochuzeny o růst, který proběhl ve svobodném světě. Církev ve Francii se stala pro mě určitým vzorem od doby, kdy jsem se v r. 1991 zúčastnil spolu s českými studenty pouti do Loyoly.

Oběžník: Co může Česká katolická misie od Vás a od Vašeho pobytu v Paříži očekávat?

P. J. Blaha: V Paříži bych měl být dva roky a do aktivity *Misie* bych se rád zapojil. Mé možnosti jsou ovšem velmi omezeny studiem, které je hlavní náplní mého pobytu. Přesto bych s vámi rád slavil společnou eucharistii, alespoň při zvlášť významných příležitostech pro naši národní komunitu nebo církev. Těším se na osobní setkání s každým z vás, kdo se zúčastňuje života České katolické misie.

Děkujeme za rozhovor.

Hezkyčesky Od Podlahy

... hned za hranicí země České cítí poutník hořkou vůni ornice, jeho zrak zaujme dvojí zrcadlení oblaků a vod, výšek i hlubin, v nesmírnosti ticha ztratí svoji samolibost a jistotu. Proti těm ostatním, rodná země poutníkovra je jiná - odhobený oříšek Popelčin. Brázd hnědí hloubavou a třeslic tichým váním ten kraj - země zamyšlená - se obléká ... vzpomene na Ladislava Stehlika a v oku slza se mu zaleskne.

Ale dojetí zmizí, když brzy je vůně ornice vystřídána "vůní" nebezpečných látek v ovzduší a když sezná, že jedinečnost a poezie té zvláštní země zajímá jen pošetilé cizince a snad nikoho z domácích. Ti jsou zaujati něčím úplně jiným: obavami ze sociální nerovnosti, honbou za dolary, "tržním chováním", a snahou "vyrovnat se Západu" tím, že s chutí přebírají a osvojují si právě ty nešvary, které jsou v západních zemích terčem kritiky a odsudků. Jakoby se jejich sebevědomí někam vypařilo a minulým dlouhodobým úsilím dosažená civilizační a kulturní úroveň národa byla bezcenná a zanedbatelná.

V Praze je to vidět nejlíp. Tam poutník nestačí žasnout, jak se různí podnikavci žijí a vydělávají na proslulosti kdysi historického a kulturního centra Evropy, z kterého se stává pouhá jarmareční atrakce, neboť je proměnili v jakýsi nový druh Disneylandu. Po ulicích a náměstích (trvale zapsaných do evropských dějin a dnes ucpaných auty, stánky, restauračními stolkami a pouličními prodavači) se proplétají drožky tažené koňmi, motorové vláčky i pochodující vojákci v cirkusových uniformách Hradní stráže - to vše pro potěchu turistů, "kteří na to maj". Podnikavcům samým však toto "nemoderní" prostředí zřejmě vadí, protože se současně snaží (repre-

Milostplně navracel
i požeňnaný nový rok

Kat Kolář
a redakce Oběžníku.

Na Českou katolickou misií a na Oběžník přispěli

Bernhardová
Dubinová

Evangelik
Garimond

Ledrerová
Monmarte

Peška
Rada

Všem dárcům upřímné PÁN BŮH ZAPLAT!

Jako nedoručitelný se nám vrátil Oběžník od těchto adresátů:

Soeur M. André 92250 LA GARENNE-COLOMBE
Z. Vanhoove 92400 COURBEVOIE

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

Tisková mluvčí České obchodní inspekce připustila, že někteří inspektoři ČOI berou úplatky. **Jsmo taky jenom lidé**, dodala.

Rozhovor ve vlaku na bývalé čs. - sovětské hranici : **Proč stojíme ? - Vyměňují lokomotivu. - Za novou ? - Ne, za vodku.** DIKOBRAZ 28 / 93

Ve společnosti vypráví cestovatel jak zabloudil v poušti : **Zcela vyčerpan a zoufalý jsem si klekl do písku a prosil Boha, aby mi pomohl. - A vyslyšel Bůh vaši prosbu ?** zeptali se ho. - **Ale ne ! Dřív než mohl, objevil se domorodec a ukázal mi, kudy mám jít.** P. A. de Mello SJ

ZEMĚ ČESKÁ - DOMOV MŮJ ...

Kreslil Miloš Volf

CIRCULARY vulgo
Oběžník chce také
zůstat in :

CIRCULARY je hitem sezóny
a hobby každé family!

Attention, changement d'adresse: CENTRE SEVRES
35, bis rue de Sèvres 75006 PARIS, tél. 44 39 75 00

OBĚŽNÍK — bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne

Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ — 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS — tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris